

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

לפרש דדוקא נקט בחזקת הכמים (ב"ב דף מ. וספ.) קנין בפני שנים
אבל אי ליכא ז' און הקנין קנין דהא מסקינן הלא דפסרה זריכה
קנין ואפילו הכי קאמרי דכגון פשרה ביחיד וזוהי דנקט הכס בפני ז'
משום דשין לררין לומר כמזוה ואין ראייה מכלל דליכול להקנות
בפני שנים לקיים הפשרה שעשה
ביחוד ור"מ היה מדקדק מדלמרינן
בפרק הובב (ב"מ דף מו. וספ.) היה
עומד בגורן ואין בידו מעות כו' ואי
אמרת מטבע ניקנה בחליפין ויקני
ליה מעות אבג סודר ופשוט מנייה
לדין ויקניית בחליפין דדוחק היה ליה
לאוקומי צבבדלא ערעילוי ויהשתא
אמתי לא משני בגוון לילכא מרי ואין
קנין מושיל אלל בשנים שנים אלל ש"מ
דוראי מהני ויש דוחין משום דסתם
גורן מליין נה בני אלסטי:

נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע: רמב"ש
בגמ' סימן: ור"א בנו של רבי יוסי הגלילי
אומר אסור לבצוע וכל הברוע ה"ו חוטא וכל
המברך את הברוע הרי זה מנאץ ועל זה
נאמר יבוצע בך נאץ ה' אלא יקוב הרין
את ההר ש'נאמר כי המושפט לאלהים הוא
וכן משה היה אומר יקוב הרין את ההר
אבל אהרן אהב שלום ורודף שלום ומשים
שלום בין אדם לחבירו שנאמר יתורת אמת
היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון
ר' אלעזר אומר הרי שגול צ'סאה של חמים
וטחנה ואפאה והפריא ממנה חלה כיצד
מברך צ"אין זה מברך אלא מנאץ ועל זה נאמר
ובצוע בך נאץ ה' רבי מאיר אומר לא
נאמר בוצע אלא כנגד יהודה שנאמר יויאמר
יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרוג את אחינו
וכל המברך את יהודה הרי זה מנאץ ועל זה
נאמר וברוע בך נאץ ה' רבי יהושע בן
קרחא אומר מצוה לבצוע שנאמר אמת
ומשפט שלום שפשוט בשעריכם והלא במקום
שיש משפט אין שלום ובמקום שיש שלום
אין משפט אלא איזהו משפט שיש בו
שלום הוא אומר זה ביצוע וכן ברוד הוא
אומר ויהי דוד עושה משפט וצדקה
והלא כל מקום שיש משפט אין צדקה
וצדקה אין משפט אלא איזהו משפט שיש
בו צדקה הוא אומר זה ביצוע אתאן לת"ת
הן את הרין זיכה את הובאי והייב את
החייב וראה שנתחייב עניי ממון ושלם לו
מתוך ביתו זה משפט וצדקה משפט לזה
וצדקה לזה משפט לזה שהחזיר לו ממון
וצדקה לזה ששילם לו מתוך ביתו (וכן
ברוד הוא אומר ויהי דוד עושה משפט
וצדקה לזה עמו משפט לזה שהחזיר לו את
ממונו וצדקה לזה ששילם לו מתוך ביתו)
קשיא ליה לרבי האי לכל עמו לעניים מיבעי
ליה אלא (רבי אומר) אע"פ שלא שילם מתוך
ביתו זהו משפט וצדקה משפט לזה וצדקה

לפרש דדוקא נקט בחזקת הכמים (ב"ב דף מ. וספ.) קנין בפני שנים
אבל אי ליכא ז' און הקנין קנין דהא מסקינן הלא דפסרה זריכה
קנין ואפילו הכי קאמרי דכגון פשרה ביחיד וזוהי דנקט הכס בפני ז'
משום דשין לררין לומר כמזוה ואין ראייה מכלל דליכול להקנות
בפני שנים לקיים הפשרה שעשה
ביחוד ור"מ היה מדקדק מדלמרינן
בפרק הובב (ב"מ דף מו. וספ.) היה
עומד בגורן ואין בידו מעות כו' ואי
אמרת מטבע ניקנה בחליפין ויקני
ליה מעות אבג סודר ופשוט מנייה
לדין ויקניית בחליפין דדוחק היה ליה
לאוקומי צבבדלא ערעילוי ויהשתא
אמתי לא משני בגוון לילכא מרי ואין
קנין מושיל אלל בשנים שנים אלל ש"מ
דוראי מהני ויש דוחין משום דסתם
גורן מליין נה בני אלסטי:

נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:

נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:

גליון הש"ס

נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:

הנהרות הב"ח

נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:

מוסף רש"י

נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:
נגמר הרין אי אתה רשאי לבצוע:

תורה אור השלם

1. כי הלא רשע על
תאור נפשו וברצונו בך
אין תהיה יג
2. לא תכירו פנים
במשפט כקטן גדול
תשמעו לא תגורו לפני
איש כי תמנעם לאלהים
הוא יהי אשך קשה
מקם חקרבן אלי
תשמעוהו דברים א ו
3. תורת אמת היתה
בפיהו ועולה לא נמצא
בשפתיו

אבל

אבל פלוגי אתה חייב ולשון הש"ס
מוכה בן גדליה אבל קשה מאי ביצוע
שיך השתא אחר שנספק הדין לגמרי
ובדוקא י"ל שלא יטעו אותו לומר לו
יראים לנו שמה טעינו בדין ומיהו
כשמחייבין שנועה זה או זה שרי
למימר להו לעשות הביצוע כתי
ליפטר מעונש שנועה:
אבל ההי"ר פי כיון שלא היה
דין ולא היה הדין נה לפניו
אלה לפני משה ודלוי לדיעה שרי:
סחנה ואפאה. להכי נקט ואפאה
לפי שיש דברים שאין
מתחייבין בהם עד לאחר אפייה
ומייתי לה פרק כל שעה ופסחים דף
ה' הסופגני והדובסנין והאיסקריטין
שעלן כלילפס חייבין גמלה פטורין:
אלא כנגד יהודה. ומה דכתיב
(בראשית מט) מערף בני
עלית על משא דתמר שיבוה הכתוב
כדמתרגמינן על אודיתא ולא נהיתמא:
ונמצא חזק רודפו. פירוש
לדין דמוכה נמר הכי
הא דנקט אמר דין שסל היו שניהם
חוקים השני היה מסייעו:
לא תבנים את דבריך. גבי (ו) רש
ועשיר לא שייך לשון יראה
שאליו ירא מפניהם אלל כלומר אל
מכסם את דברך כדי לחלוק לו כבוד:
כנגד

שנתגלע הריב אתה יכול לנמשו

שנתגלע הריב אתה יכול לנמשו
לדין אחד רך ואחד קשה עד
אתה רשאי לומר להם אין אני
להיבן הרין נוטה אי אתה יכול
לומר להן איני נזקק לכם ש'נא'
לדין אחד רך ואחד קשה עד
אתה רשאי לומר להם אין אני
להיבן הרין נוטה אי אתה יכול
לומר להן איני נזקק לכם ש'נא'
לדין אחד רך ואחד קשה עד
אתה רשאי לומר להם אין אני
להיבן הרין נוטה אי אתה יכול
לומר להן איני נזקק לכם ש'נא'

רבינו תנאל

רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל

שנתגלע הריב אתה יכול לנמשו

שנתגלע הריב אתה יכול לנמשו
לדין אחד רך ואחד קשה עד
אתה רשאי לומר להם אין אני
להיבן הרין נוטה אי אתה יכול
לומר להן איני נזקק לכם ש'נא'
לדין אחד רך ואחד קשה עד
אתה רשאי לומר להם אין אני
להיבן הרין נוטה אי אתה יכול
לומר להן איני נזקק לכם ש'נא'

רבינו תנאל

רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל
רבינו תנאל